

[Bo Kristensen.]

spørgsmålet, er netop den bange anelse, jeg har om, at det er en kulegravning, som vil række dybere end bare at være et samarbejde og en koordination af de forskellige ting, der sker.

Vi må ikke glemme, at den debat, der var i marts måned 1970 om dette udvalgs arbejde og denne form, netop gik ud på, at man skulle lave det som et hurtigt arbejden- de udvalg for at kunne få tingene på plads. Nu er der gået 2 år, og vi skal altså endnu vente 3/4 år, før vi har noget resultat rent betænkningsmæssigt.

Jeg synes nok, at denne sag har to facetter, for det første de folk i centralorganisationerne, som beskæftiger sig med de generelle linjer og den måde, hvorpå idrætten skal køres. Men der er en anden væsentlig faktor, og det er de praktisk udøvende idrætsfolk, som har gået og ventet på at få deres ting ordentlig på plads, og jeg synes nok, at man måske kan rejse lidt kritik over, at ministeren har delt udvalgets arbejdsområde, når der alligevel er 3/4 år tilbage, ved netop at gennemføre et særligt udvalg for fritidslivets arbejdsform og behov. Jeg synes nok, at disse ting netop på dette område bør placeres sammen; idet vi i fritidsloven på det kommunale plan har dem sammen; det vil altså sige, at det er naturligt, at disse ting også, når betænkningen er færdig, arbejdes sammen i det arbejde, der skal finde sted i folketinget. Jeg håber, at det særlige udvalgs arbejde ikke vil trække i langdrag, og at tingene bliver placeret sammen, så vi hurtigt kan komme i gang med at konkludere, hvad der skal ske for idrætten i fremtiden.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Nu vil jeg jo ikke tage ansvaret for begge de to år, og jeg må sige, at en af de ting, jeg gjorde forholdsvis hurtigt efter min tiltrædelse i kulturministeriet, netop var at søge kontakt for at høre, hvordan det gik med idrætsudvalget. Der har vi altså fået den orientering, der betød, at vi skilte kommissoriet op, og det har den baggrund, at det, hvis man tager friluftslivet med, har en hel række følgevirkninger også i forbindelse med rekreative områder, med kolonihaver, sommerhuse og en hel

række andre ting, der også har en indirekte forbindelse med EF-problematikken. Hvis det skulle løses nu, kunne det ikke løses inden for en rimelig tid, og ved at skille det ud og kun tage de ting med, som har fra friluftslivets side direkte berøring med idrætsområdet, så kan vi komme igennem hurtigere, end man ellers kan.

Men jeg kan love hr. Bo Kristensen, at vi dér, hvor vi kan, uden at blande os i udvalgets arbejde skal medvirke til at fremskynde betænkningen så meget som muligt ved det, vi kan gøre i ministeriet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Auken* til indenrigsministeren:

„Agter ministeren med hjemmel i sygehuslovens § 16, stk. 2, at yde tilskud til driften af Kofoeds Skoles behandlingsafsnit for alkoholikere?“

Skriftlig begrundelse.

Kofoeds Skole har i tæt sammenhæng med hovedskolen oprettet et behandlingsafsnit for alkoholikere. A-klinikken giver skolen mulighed for at tilbyde det store antal alkoholikere, som skolen har berøring med, en egentlig behandling.

Oprettelsen af klinikken er sket for private midler, men det er umuligt for skolen også at forestå driftsudgifterne. Derfor har man søgt indenrigsministeriet om driftstilskud med hjemmel i sygehuslovens § 16, stk. 2. Ansøgningen lyder på tilskud til driften for forrige finansår på 235.000 kr., hvilket dækker perioden fra klinikens start den 1. juli 1971 til finansårets udløb. (På årsbasis ville dette tilskud andrage 314.000 kr.).

Ansøgningen er indsendt allerede i september måned 1971. Da vi alle må være interesserede i, at vi ikke forsømmer muligheder for afhjælpning af samfundets omfattende og menneskeligt ødelæggende alkoholmisbrugsproblem, må det være naturligt at støtte en anerkendt institution som Kofoeds Skole.

Skolen er ifølge dagspressen ude i økonomiske vanskeligheder, og det må være en samfundsinteresse at sikre, at skolens aktiviteter ikke nedskæres, men tværtimod opretholdes og udbygges.